

פרשת דוד

יו"ל ע"י מוסדות "מקדש לדוד" ישראל
 בראשות ובנשיאות כ"ק מורנו ורבנו האדמו"ר רבי **דוד חנניה פינטו** שליט"א
 בן הצדיק המלוב"ן רבי **משה אהרן פינטו** זצ"ל ונכד הצדיק הקדוש המלוב"ן רבי **חיים פינטו** זיע"א

פרשת בהעלותך

יב' סיון תשפ"ב 1132

זמני השבת

ירושלים תל אביב חיפה באר שבע

7:27	7:19	7:24	7:09	הדלקת נרות

8:27	8:31	8:29	8:27	מוצאי שבת

9:11	9:17	9:14	9:11	רבנו תם

הילולא דצדיקיא

יב. רבי אברהם וינברג, האדמו"ר מסלונים

יב. רבי נסים טולדאנו

ראש ישיבת 'שארית יוסף'

יג. רבי יעקב מוצפי

ראב"ד העדה החרדית הספרדית

יד. רבי אפרים מוילנא, מח"ס 'שער אפרים'

יד. רבי חיים דוד עמר, תלמיד אוה"ח הק'

יד. רבי חיים מולוויץ, בעל 'נפש החיים'

טו. רבי ידידיה רפאל חי אבולעפיה

מח"ס 'דרך ושלום'

טו. רבי יצחק דב קפלמן, ראש ישיבת לוצרן

טז. רבי יהודה שמואל פרימו

מח"ס 'אמרי שפר'

טז. רבי ששון לוי, מחכמי המקובלים בירושלים

יז. רבי משה לייב שפירא

מח"ס 'טבעות החושן'

יז. רבי אהרן מקרלין

יח. רבי אהרון כהן, ראש ישיבת חברון

יח. רבי אברהם רפפורט

מח"ס 'איתן האזרחי'

ומשקה מתורת רבו לאחרים. ומה היתה תורת רבו, לידע ולהחזיר ללב פנימה כי הכל מאת ה', "על פי ה' יחנו ועל פי ה' יסעו". ואמנם כאשר אליעזר הלך לארם נהריים אל עיר נחור, הוא התפלל אל ה' ואמר מאין יבוא עזרי, עזרי מעם ה', והוא אותיות אליעזר, אלי - עזר, כי כל העזרה היא רק מה'. וכך למד אליעזר בבית אברהם אבינו לבקש את הכל מהש"ת, כיון שהכל נעשה על פי ה'.

וכיון שאליעזר רצה שכל הזיווג הזה יהיה כל כולו רק על פי ה', כמו שהתחנך בביתו של אברהם אבינו, משום הכי הוא סמך רק על הקב"ה ולא עשה מצידו שום השתדלות ושום מאמצים נוספים כדי לחפש ולמצוא את הנערה הראויה ליצחק אבינו. ולכן כשהגיע לבאר המים התפלל רק אל הקב"ה שיעשה חסד עם אדונו אברהם אבינו וימציא לו את הנערה הזאת אשר יצחק ישא אותה לאשה, וכך ידע כי ה' הוכיח את הנערה ליצחק, שהרי הכל מאיתו יתברך.

ואמנם בענייני שידוכים וזיווגים יכולים אנו לראות בעליל עד היכן הכל נעשה מאת הש"ת, וכי השי"ת משמי שמים מקרב את שני הצדדים עד שהשידוך נגמר למזל טוב. שהרי כך אמרו חז"ל (מועד קטן יח, ב) מהתורה מהנביאים מהכתובים שמה' אשה לאיש, כאשר ה' מזווג זיווגים.

ואכן ראינו בשידוך שנעשה בין רבקה ליצחק אבינו, כי לאחר שאליעזר עבד אברהם סיפר ללבן ולאביו את כל הסיפור עם אברהם אדונו אודות השידוך ואודות כל מה שהיה עם רבקה, הם בעצמם הודו לו לאחר שהם השתכנעו בצדקת דבריו, ושלחו את רבקה ללא עיכוב.

חזינו מהכא, עד היכן מתקיים בכל אדם 'על פי ה' יחנו ועל פי ה' יסעו'. ואם באמת האדם רוצה ללכת על פי ה' בכל דרכיו ובכל מעשיו, הרי שמן השמים מסייעים אותו, כמו שאמרו חז"ל (מכות י, ב) בדרך שאדם רוצה לילך - בה מוליכין אותו.

כאשר האדם רוצה לילך בדרכו הישרה על פי ה', ממילא הקב"ה מסדר לו את הדרך לילך בה, ואף מסדר בפניו סדרי בראשית, ולפעמים אף יכול לשנות לו סדרי בראשית ממש, ולשנות לו את הדרך בה הוא ילך, כל זאת כיון שהאדם מקיים בעצמו "על פי ה' יחנו ועל פי ה' יסעו".

וכיוצא בדבר ראיתי אצל אבי מורי זיע"א, שגם כשהדבר היה בלתי אפשרי ממש על פי הטבע, גם אז אבא זיע"א היה דורש ומבקש מהש"ת לעשות את רצונו, ואמנם

משפיר לדוד ההשגחה הפרטית מנהלת את חיי היהודי

"על פי ה' יחנו ועל פי ה' יסעו" (במדבר ט, כ)

מפסוק זה למדים אנו כי כל מסעיהם וחנויותם של בני ישראל היו על פי הקב"ה ועל פי ציוויו, שכן בני ישראל לא עשו דבר ללא ציווי מהקב"ה, וכל מעשיהם היו על פי ה'. אבל לא רק במסעות ובחנויות של בני ישראל היה הדבר על פי ה', אלא בכל דבר ודבר היה הכל על פי ה'.

ולא זו אף זו, מכאן למדים אנו, כי לא רק בכל כלל ישראל אמורים הדברים להיותם נוהגים על פי ה', אלא היסוד הזה נוגע

ושייך לכל יהודי ויהודי באשר הוא שם, לידע ולהשכיל כי כל מעשיו צריכים להיות בבחינת 'על פי ה' יחנו ועל פי ה' יסעו', פי, כל מעשיו וכל הנהגתו עלי אדמות צריכים להיות רק על פי ה', ורק על פי דרך ה', כדי שיהיה ניכרים במעשיו קדושה וטהרה, כאשר הוא מכניס לתוך מעשיו את היסוד של על פי ה'.

ואם נתבונן ביסוד זה, נראה, שאת היסוד הזה של 'על פי ה' יחנו ועל פי ה' יסעו', יכולים אנו למצוא בתורה הקדושה בכמה וכמה אופנים, אבל נכתוב ונבאר רק כמה מהם, ואלו יהיו כפרט היוצא ללמד על הכלל כולו, ללמדנו כי בכל צעד ושעל של האדם הכל נעשה על פי ה', וכדברי חז"ל (חולין ז, ב) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה, שנאמר (תהילים לז, כג) "מה' מצעדי גבר כוננו", דהיינו, הכל נעשה מאת ה' ועל פי ה'.

מצינו אצל אליעזר עבד אברהם אבינו, כשאברהם אבינו שלח אותו לקחת אשה ליצחק בנו, שאלו אליעזר (בראשית כד, ה) "אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת ההשב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם", נענה לו אברהם ואמר כי בשום אופן לא ישיב את יצחק לשם, דהיינו, אברהם אבינו אמר לאליעזר, השלך על ה' הבה, שכן הקב"ה הוא זה אשר מזווג זיווגים, וכל מה שנעשה הכל מאת ה', בבחינת 'על פי ה' יחנו ועל פי ה' יסעו', ואם כן הקב"ה ישלח את מלאכו לפניך לסייע לך לקחת אשה לבני ליצחק.

ואמנם, אליעזר ידע באר היטב כי זאת היא דרכו של אברהם אבינו ע"ה, לבטוח רק בה', כיון שהכל תלוי במעשה ובמאמר ה', בבחינת 'אין עוד מלבדו'. ולכן גם הוא הלך לארם נהריים בדרך זו ובמחשבה זו, לידע כי הכל נעשה רק על פי ה'. וכאשר הגיע אל באר המים לעת צאת השואבות, נעמד ליד הבאר והחל להתפלל אל הקב"ה.

ובביאור הדבר. אליעזר התחנך בחינוך כזה בביתו של אברהם אבינו, שהרי היה 'דמשק אליעזר' דולה

דברי חכמים

פרפראות לפרשה

משולחנם של חכמי התורה

הסוכר שקבר את התאוה

"בגיל ארבע עשרה, מספר יהודי תלמיד חכם - החליתי לסבול מכאבי ראש עזים שלא פסקו. תחילה ייחסו אותם למתח סביב הרישום לשיבות, אולם כשהכאבים לא פסקו, נשלחתי לבדיקות מקיפות ובמהרה התברר כי אני סובל ממחלת הסוכרת.

"נשברתי מאוד שכן לא קל לחיות עם סוכרת שמגבילה מאוד את חיי היומיום. זר לא יבין, אבל אסור לי להכניס לפי דבר לפני שאני מודד את רמת הסוכר בדמי. נשברתי מאוד והוריי שביקשו לעזור לי, לקחו אותי לגאון הגדול רבי יששכר מאיר זצ"ל.

"גרנו באופקים ורבי יששכר היה דמות נערצת על כל בני משפחתנו. פעמים רבות נסענו אליו לעצה ולברכה, אולם כעת היתה זו נסיעה מסוג אחר. ידעתי שגם הוא חולה סוכר ויש לו ניסיון אדיר בתחום.

"נכנסנו אל חדרו, ואבא אמר לרבי יששכר כי גילו לי את מחלת הסוכר. רבי יששכר שמע וביקש מאבא שיצא מהחדר כי דבר לו אלי.

"נשארתי לבד בחדר, ורבי יששכר לקח את ידו ואחז בידי. הוא הביט בפני ופרץ בבכי. הרגשתי שהוא מרגיש בדיוק מה עובר עלי. גם אני בכיתי, וכשרבי יששכר נרגע, הוא אמר לי בקול אבהי מילים מתוקות מסוכר, שאני זוכר כל יום וכל שעה, והן נותנות לי כוח. הוא אמר:

"אחד הניסיונות הגדולים שהקב"ה הביא על האדם הוא ניסיון האכילה. מאוד קשה לאכול לשם שמים רק לקיים הגוף ולא לשם תאוה. לכן רוב בני אדם אוכלים 'סתם כך' ללא מחשבה. אבל אותנו זיכה הקב"ה במתנה יקרה, הוא נתן לנו כלי לעליה בדרגה בכל ענייני האכילה 'לנו' יש את הזכות להצליח לאכול כדי לעבוד את הקב"ה.

"לא הבנתי אז את עומק דבריו, אבל הרגשתי תחושה נפלאה של כבוד, כי רבי יששכר מאיר התייחס אלי ואליו בנשימה אחת - 'אותנו זיכה הקב"ה'. 'לנו יש את הזכות'. אני בן הארבע עשרה, הוא, ראש ישיבה וגאון עצום מרום שנותיו, נמצאים בסירה אחת של התמודדות. לא הייתי לבד. אני והוא התמודדנו עם הסוכר...

"אם נתבונן בזה יהא עלינו רק להודות ולשמוח עם המתנה היקרה שקיבלנו מהקב"ה! אמר רבי יששכר, כי מעכשיו תוכל לאכול רק מה שאתה צריך לקיום הגוף, ואז האכילה עצמה תהיה ממש עבודת השם, ותמיד תזכור כי זה כלי מיוחד שקיבלנו לעבודת השם.

"מאז חלפו הרבה שנים. לא תמיד קל לי ולא תמיד מחלת הסוכר שלי מאוזנת. החיים לא מתוקים באופן שדמיינתי אותם, אבל אני ב"ה מצליח להתמודד, ובכל יום - עם הפריכה או התפוח, עם הגבינה או עם הדג - אני זוכר את מה שאמר לי רבי יששכר כשהייתי בן ארבע עשרה.

"רבי יששכר שימש כסנדק בברית המילה של בנו. כשנפרד ממני לאחר הברית בברכות חמות אמר לי בכנות:

"זכיתי הרבה להרביץ תורה בכלל ישראל, והוא החל למנות את מקומות התורה בהם הרביץ תורה: זכיתי להקים קהילה של בני תורה, לייסד ישיבות בנגב, להביא תלמידים מכפר הראו"ה לישיבת עזתה. הקב"ה זיכה אותי. אבל אתה יודע מה היתה הזכות בגללה זכיתי לכל זה?!

"הוא בכה, והתינוק בכה ואני בכיתי, ורבי יששכר אמר לי: 'אני זכיתי לזה בזכות האכילה לשם שמים שלי. עם המחלה הזו שלי אני לא יכול להכניס לפי כל מה שאני רוצה. אני לא יכול לאכול לפני שאני בודק. אני לא יודע אם מותר לי עכשיו לאכול תפוח. אפילו מלח אסור לי לשים בסלט, הקב"ה לקח ממני אפילו את התאוה הזו, התאוה האחרונה. יש לי לחץ דם ואסור לי גם מלח, את הלחם אני צריך לשקול במדויק, וכדי שלא אתפתה, אני אוכל רק לחם יבש וישן, לא לחם טרי. אני לא פותח את הדלת למלאך המוות שאורב לפתחי ורוצה להיכנס יחד עם האוכל שאסור לי לאכול. אבל יש לי את הזכות לאכול כדי לקיים גופי לעבודת השם, ואכילה לשם שמים היא דרגת קדושה שאין דומה לה..."

ארחות ישרים

הליכות והלכות בין אדם לחברו

מצוה לשתוק

קבוצת אנשים העוברים במיזד על דבר שהוא מפורש בתורה, וידוע בבירור שהם לא ישמעו לקול התוכחה - יש להוכיחם רק פעם אחת, אולי ישמעו ובכדי שלא יהיה להם פתחון פה.

מכאן ואילך, כבר אמרו חכמים "כשם שמצוה לומר דבר הנשמע כך מצוה לשתוק ולא לומר דבר שאינו נשמע.

במסילת נעלה

שביבי אמונה ובטחון
מפקנסו של מו"ר הגה"צ
רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

הפתעה הגדולה

בשנות נעוריי הבחנתי פעמים רבות בהנהגתו המיוחדת של כ"ק אבא זיע"א, איך שהוא התייחס בביטול לכסף ולדברים חומריים.

זוכר אני שהייתה לאבא קופסת נעליים אותה החביא בארונו ובה צבר את 'הונו'. אנו הילדים דמיינו לעצמנו שוב ושוב שבקופסא יש סכום כסף רב, ורק אמי, עליה השלום, הייתה אומרת לנו בכל עת:

"עוד תהיה לכם הפתעה גדולה!"

לאחר שנפטר אבא, כשהסתיימו ימי השבעה פתחנו את הקופסא ותדהמה אחזה בנו.

בקופסא הסודית היו שתי מעטפות:

האחת הייתה עבור הוצאות נישואי אחי, ובמעטפה השנייה היה סכום כסף עבור צרכי הלווייתו וקבורתו של אבא זיע"א.

ומלבד שתי המעטפות הכילה הקופסא רק עוד כמה אלפי שקלים שהם היו למעשה כל רכושו של אבא! וזאת למרות שכשאבא זיע"א עלה ממרוקו לארץ ישראל הוא הביא עימו סכום כסף רב.

אלא שבימי חייו אבא חילק את כל כספו לעניים ולנזקקים וגם תמך בישיבות הקדושות ולא הותיר לעצמו אלא מה שמספיק לו למחיתו.

באותה שעה, לאחר שאבא נפטר לבית עולמו, זכינו ללמוד מהנהגה מיוחדת זו שלו על ערכו האמיתי של הכסף בעולם הזה, שמיועד להיות אמצעי בלבד לעבודת ה' יתברך, ואין לראות בו ח"ו מטרה לצבור ממנו סכום רב ככל האפשר.

במרה מפטירין

הפטרת השבוע: "רני ושמחי" (זכריה ב)

הקשר לפרשה: בהפטרה מוזכר ענינה של המנורה והנרות שראה הנביא זכריה, שהוא מענין הציווי בפרשה לאהרן הכהן על ענין הדלקת הנרות שיאירו אל מול פני המנורה.

מז האוצר

ממשנתו של מו"ר הגה"צ
רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

עבודתם של משה ואהרן - להתעלות ולהתקרב אל ה'

"דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלותך את הנרות אל מול פני המנורה" (במדבר ח, ב) אמרו חז"ל כי "א שבטים הקריבו קרבנות לחנוכת המזבח, ואף גם שבת אפרים הקריב בתוך השבטים את קרבנו לחנוכת המזבח, ואולם, אהרן הכהן וכל שבטו לא הקריב עם הנשיאים את קרבנו לחנוכת המזבח.

כיון שכך, חלשה דעתו של אהרן הכהן על כך ואמר, אוי לי שמא בשבילי אינו מקובל שבת לוי. אז אמר הקב"ה למשה; אמור לאהרן אל תתיירא, לגדולה מזו אתה מתוקן. שכן הקרבנות נוהגין רק כל זמן שבת המקדש קיים, אבל שלך גדולה משלהם, כי הנרות לעולם אל מול פני המנורה, ואינן בטלין לעולם. ע"כ.

ולכאורה, הרי אהרן הכהן נבחר לכהונה גדולה על ידי הקב"ה, ותפקיד זה הוא התפקיד החשוב ביותר בעם ישראל, ואם כן, מה מקום יש לחלישות הדעת של אהרן כהן, על שלא זכה לא הוא ולא שבטו להקריב את הקרבן לחנוכת המזבח. וכי קרבן לחנוכת המזבח חשוב יותר מאשר כהונה גדולה לכל החיים.

ונראה בביאור הענין. אמנם אהרן קיבל את הכהונה הגדולה, אבל הוא הצטער ועדיין חלשה דעתו על שלא הוא ולא שבטו הקריבו קרבן לחנוכת המזבח, ואם כן כפי הנראה גם משה רבינו, על אף שהוא שימש ככהן גדול בכל שבעת ימי המילואים, מן הסתם גם דעתו שלו חלשה כמו אחיו אהרן על שגם הוא, אשר נמנה על שבת הלוי לא הקריב לא הוא ולא שבטו ולא כל משפחתו קרבן לחנוכת המזבח, (על אף שהדבר לא מזוכר אצלו בפירוש, אבל כפי הנראה גם הוא הצטער כאחיו אהרן).

ולא בכדי חלשה דעתם, על אף שמאידך גיסא הם קיבלו מעלות אחרות מה שלא היה לכל שבטי ישראל. שכן משה רבינו ואהרן הכהן כל אחד לפי דרכו, כל חייהם תבעו מעצמם להיות ראויים יותר ויותר, ובוודאי לפי גודל מעלתם ולפי עבודת ה' אשר היתה מושרשת בקרבם לא הסתפקו כלל במה שהיה להם, אלא בכל עת ובכל שעה חפצו וחשקו להיותם זוכים להיות קרובים לפני השי"ת, שכן ידעו כי אין קצה וגבול עד כמה צריך האדם לחפון להתקרב לה'.

משום הכי, על אף שאהרן הכהן קיבל כהונה גדולה, והוא וכל שבטו עבדו בבית המקדש בהקרבנות קרבנות ובהקטרת קטורת, עם כל זה לא העלה כלל בדעתו כי עבודתו אלו מהווים עבורו זכות כלשהיא להיותו יותר קרוב לה' מאשר כל בני ישראל ואף הפשוטים שבהם, ולכן הוא חפץ בכל עת ובכל שעה להיות יותר ויותר קרוב אל ה'.

ומשום הכי, דרש אהרן בכל עת אפשרויות נוספות ואופנים נוספים לקרבה נוספת, ולעוד קירבה, עד בלי די, שכן בוודאי רצה להיות ממש בבחינת 'ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם' דהיינו, לא רק לעבוד במשכן, אלא להיות ממש משכן ומקדש להשראת השכינה בתוכו.

שבת בשבתו

הכנות לשבת קודש

א. כתב בספר חסידים: לא יאמר אדם אקנה מעדני שבת, ויודע שסופו לריב ולהתקוטט עם אשתו או אביו ואמו ולאשר עמו, כי "טוב פת חרבה ושלוחה בה מבית מלא זבחי ריב" (משלי יז, א). וכן נאמר "וכבדתו", שזהו כבוד השבת שלא יריב בו. וכתוב בזוהר הקדוש: כל הכועס בשבת, כאילו הדליק אש של גהינם. והלא אמרו חז"ל, מי שיש לו מעט כסף לקניית יין לקידוש או נר לשבת, יקנה נר לשבת (שנתקן בשביל שלום בית, בזמנם שלא היה אור החשמל) כי שלום הבית עדיף מייין לקידוש. ואיך יהפוך ידו בריב ומדנים בעצם היום הקדוש!?

ב. טוב לקנות ולהכין את כל צרכי השבת ביום שישי. אולם אם קשה לו, כגון בחורף שהיום קצר, או שזה גורם לחץ בבית, יתחיל את ההכנות קודם יום שישי.

ג. בהכנות לשבת כקניית המצרכים, הבישולים וכיוצא, יאמר: 'לכבוד שבת קודש'. ובדיבור זה, חלה קדושת שבת על המאכלים. וקודם שיאכל בשבת, יאמר: 'הריני בא לקיים מצות עונג שבת', ובפרט שמצות עונג שבת היא מן התורה.

ד. חסד גדול עשה עימנו בורא עולם שנתן לנו אפשרויות למחיקת עוונות שלא על ידי ייסורים חס ושלום, כמו שכתב רבנו האר"י שהזיעה שאדם מזיע בהכנת צרכי השבת, מוחק בה הקב"ה את כל עוונותיו.

ה. וכתב בכף החיים (סימן רנ, יא): יהרהר בתשובה ויפשפש במעשיו בכל ערב שבת, משום שהשומר את השבת כהלכה, מוחלים לו על עוונותיו אם עשה תשובה. וגם על ידי התשובה, יזכה לקבל נשמה יתירה ממקום גבוה יותר, כי כפי הכנותו כך קבלתו.

ו. גם תלמידי חכמים ישתדלו להכין משהו לכבוד שבת, שכן מצאנו באמוראים קדושי עליון שחלקם היו חוטבים עצים, מסיקים את האש, מנקים את הבית, ומחליפים את כלי החול ועורכים קניות לכבוד שבת.

ומהם ילמדו כל אדם ויעשה, ולא יאמר אין זה כבודי, כי אדרבה זהו כבודו שמכבד את השבת.

ז. הגם שתלמיד חכם אין לו לעסוק במלאכה בפני רבים, מכל מקום, בדבר מצוה כהכנות לשבת, זהו כבודו שמתעסק במצות ה' רבים, וממנו יראו וכן יעשו. ומטעם זה מותר לתלמיד חכם לבנות סוכה אפילו בפני רבים, שבדבר מצוה אין בזיון חס ושלום.

הידודי רפרשה

חידודים לפרשת בהעלותך

1. מה זוכה האדם ששומר שבת כהלכתה?
2. בזכות מי הקב"ה מבטל גזירה קשה?

תשובות יש לשלוח עד יום שני למייל: 26@hpinto.org.il

משוירי כנסת הגדולה

רבי ניסים יגן זצ"ל

"רבנו של עולם! אני יודע למה אתה לוקח אותם, את הנשמות הצעירות האלה. בגלל שלוש עבירות; טהרת המשפחה, תפילין וחילול שבת. רבנו של עולם! תן לי אותם אני יחזיר אותם אליך בתשובה שלימה. אל תיקח אותם, רק תיתן לי זמן ואני יחזיר אותם אליך בתשובה..."

כן. זהו המונולוג של הרה"צ מזכה הרבנים רבי נסים יגן זצ"ל, עם בורא העולם. היה זה במהלך מלחמת יום הכיפורים שפרצה בתחילת שנת תשל"ג, והפילה חללים רבים, רבי נסים השתתף בזיהוי גופות החללים שחזרו משדה הקרב, ומפאת הצורך גם בקבורתם של החללים.

העבודה המפרכת הנישה את גופו והעכירה את מצב רוחו, בלבו פנימה התחוללה סערת רגשות הוא ידע לזהות במדויק את שורש המחלה שהביאה לתוצאות האיומות, הצער מילא את כל ישותו ואז בשעת תפילה הוא נשא עיניו השמימה והתחנן: רבנו של עולם! תן לי אותם אני יחזיר אותם אליך בתשובה שלימה. אל תיקח אותם, רק תיתן לי זמן!

ברוך אומר - ועושה. בראש מעייניו, עמד ללא

הרב יגן לא החריש. "מחר אני רוצה לפגוש אותך בגאולה במקום פלוני בשעה פלונית", ביקש מהאברך. למחרת היום נפגשו השניים בגאולה, כשבסיום הפגישה יצא האברך ברכוש גדול: שתי חליפות בגדים, כובע חדש, בגדים, נעליים וכל השאר.

התשלום, לא אמרנו, היה על חשבון הרב יגן, שהלה לא הכירו מעולם!

סיפורי מופתים וישועות רבות נכרכו בשמו הטוב של הרב זצ"ל. אך הצד השווה שבהם שכולם מסמלים ומקפלים בתוכם: אמונת חכמים מחד גיסא ומסירות נפש עצומה לזיכוי הרבים מאידך גיסא.

בשיחה עם הרה"ג רבי אליהו אטיאס שליט"א, על אישיותו התמירה של רבינו ופעליו הרבים למען הכלל והפרט, הוא הוציא מארון הספרים את מסכת בבא מציעא וציין באזני את מאמר הגמרא בדף פה. "אם תוציא יקר מזולל כפי תהיה - הקדוש ברוך הוא גוזר גזירה ומבטלה בשבילו".

אין כאן חידושים מבריקים. פשוט, דברים פשוטים וטבעיים בהשקפת התורה. אדם שמשיב לב בנים על אבותם, מקרב את בני ישראל לאביהם שבשמים כדאי הוא שדבריו יהיו נשמעים בשמים עד כדי כך שאפילו אם הקדוש ברוך הוא גוזר גזירה, הוא מבטלה, בשבילו...

כשחלה ונפל למשכב בשיא פריחתו במיטב שנותיו, כאב לו הרבה שאינו יכול להמשיך בעבודת הקודש. הוא התבטא לא אחת שהוא בגדר "פועל באמצע היום ועדיין לא השלים את המלאכה".

חרף מכאוביו וייסוריו המרים, המשיך בעבודת הקודש והתמיד בלימוד התורה בהיכל ישיבתו "קהילת יעקב" המתנוססת לתפארה בעיה"ק ירושלים והעומדת כיום בראשות בניו ממשיכי דרכו. נלב"ע ביום י"ד בסיון, זכותו תגן עלינו.

ספק מצות זיכוי הרבים. לשם זיכוי יהודי במצוה אחת, היה גומא מרחקים ועושה הכל כדי שיהודי יקיים מצוה. פעם שמע שאשה אחת מבית שאן הצהירה שאם הרב יגן יביא לה כיסוי ראש, היא תכסה את ראשה. ללא כל שהיות הוא נסע מירושלים לבית שאן, כדי שהאשה תכסה את ראשה כדת יהודית.

לרב יגן היה מלווה קבוע לכל מקום בארץ ובעולם שבו הוא הגיע. למלווה הזה קראו "תיק עזרה ראשונה". אגד מדבק, חוסם עורקים ופולידין לא היה בו, מצרכים אלו ניתן להשיג כמעט בכל מקום. התיק הכיל עזרה ראשונה מתחום שונה לחלוטין, היו בו תפילין, מזוזות, ציוד לבדיקת מזוזות, טליתות, כיפות ומכונות גילוח, קלטות וכתבות שפורסמו בעיתונות על פשיטת הרגל של החינוך הממלכתי, ועוד.

כשנשאל פעם על נחיצותו של התיק בעידן המשלוחים המהירים לכל מקום בארץ ובעולם, השיב שלפעמים הניצוץ היהודי נדלק, והחיפזון במקרה זה נחוץ מאוד כדי לנצל הזדמנות שלעיתים לא תשוב עוד.

טרדותיו הרבות לא מנעו ממנו לשקוד על דלתות התורה, שעות הלילה המאוחרות היו עבורו למשב רוח מרענן כשצלל בים התורה. בשנותיו האחרונות קיבל על עצמו לסיים את כל הש"ס בעיון, לשם כך הוא הקדיש פרק זמן בכל יום ובכל מספר חודשים היה מכנס את בניו וחתניו ועורך מסיבת סיום מסכת לגומרה של תורה.

כשהגיע פעם לברר פרטים על בחור מסוים באחת הישיבות הקדושות, הבחין באברך שיושב ועוסק בתורה בהתמדה רצינית. כבר במבט הראשון הבחין הרב יגן שבגדיו של האברך אינם הולמים את מעמדו: חליפתו דהויה ובלויה, נעליו קרועים וכולו זועק דלות מרה. פליאתו גדלה שבעתיים כאשר נודע לו על רום מעלתו הגבוהה של האברך כתלמיד חכם מופלג בתורה ובראיה, והפליאה הועברה לבירור אצל ראש הישיבה שהשיב בדיעה על מצבו הכלכלי הרעוע של האברך.

מעוניין לזכות את הרבים ולהפיץ את העלון "פחד דוד" באזור מגוריך?

פנה עוד היום ע"י שליחת מייל ל:
mld@hpinto.org.il

ותזכה בברכת הצדיק
רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

לקבלת דבר תורה יומי

מאת מורנו ורבנו

כ"ק האדמו"ר רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

ניתן לשלוח הודעה

אנגלית +972587929003 • צרפתית +16467853001
ספרדית +541141715555 • עברית +972585207103

שמעו וראו כי טוב ה' - מודעה רבה לאורייתא

בסייעתא דשמיא מעתה ניתן להאזין לשיעורי מורנו ורבנו כ"ק האדמו"ר רבי דוד חנניה פינטו שליט"א - בעברית, אנגלית, צרפתית וספרדית

באתר קול הרשון ובמספר ישיר 0733-718-144

בקרוב יהיה ניתן לקבל חוברת קטלוג מפורט, כל שיעור עם מספר ישיר, ניתן לקבלו במייל: mld@hpinto.org.il

מסודר
לפי פרשות
השבוע, חגים
ונושאים שונים.

שמעו
ותחי נפשכם